

EVANJELIUM: (Mk 4, 26-34)

Ježiš povedal zástupom: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie. Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase. A keď úroda dozreje, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“

A pokračoval: „K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko. Keď ho sejú do zeme, je najmenšie zo všetkých semien na zemi, ale keď sa zaseje, vzíde, prerastie všetky byliny a vyhádza veľké konáre, takže v jeho tôni môžu hniezdiť nebeské vtáky.“

V mnohých takýchto podobenstvách im hlásal slovo podľa toho, ako boli schopní počúvať. Bez podobenstva im ani nehovoril. Ale svojim učeníkom v súkromí všetko vysvetlil.

SVÄTÁ FAUSTÍNA VO SVOJOM DENNÍČKU NAPÍSAĽA (DEN. 1488)

Dieťa moje, život na zemi je boj, veľký boj o moje kráľovstvo. Neboj sa však, lebo nie si sama. Ja ťa vždy posilňujem, tak sa opri o moje rameno a bojuj, ničoho sa neboj. Vezmi nádobu dôvery a načieraj z prameňa života nielen pre seba, ale myslí aj na iné duše, zvlášť na tie, ktoré nedôverujú mojej dobrotivosti.

Ó, Pane, cítim, že moje srdce sa napíňa tvojou láskou, že lúče tvojho milosrdenstva a lásky prenikli do mojej duše. Hľa, idem, Pane, za tvojím volaním, hľa, idem bojovať o duše, posilnená tvojou milosťou...

- ➔ Ježiš ma uistuje o svojej prítomnosti v každej chvíli môjho života. Nikdy nie som sám... Či spím, alebo vstávam, v noci či vo dne, semeno Slova vo mnie klíči a rastie.
- ➔ Boh, ktorý JE ustavične so mnou, mi vo chvíľach pochybností hovorí: *Vezmi nádobu dôvery...* Vzbudzujem si úkony dôvery zvlášť vtedy, keď necítim Božiu prítomnosť?
- ➔ Dnes budem myslieť aj na iné duše, najmä na tie, ktoré nedôverujú Božej dobrotivosti.